

[**NAKNOWAĆ** *vb pf*

impers praet naknow(a)no.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Podstępnie czegoś wiele ułożyć, uchwalić (z subiektywnym odczuciem wielości) [czego (pl)]: inszych konstytucyj, komu jakich było potrzeba, naknowano. *AktaSejmikPozn 1590/143.*

Formacje współrdzenne cf KNOWAĆ.

FP